ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΔΙΨΩ"

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Λέξις μικρά, ἀλλά πολὺ συγκινητική! Ποῖος ἄραγε εἶναι αὐτός, ποὺ τὴν προφέρει; Μήπως ὁ ἀσπλαχνος πλούσιος, ὁ ὁποῖος «ὀδυνᾶται ἐν τῇ φλογὶ» τοῦ ἅδου καὶ ζητεῖ σταγόνας ὕδατος, εἶνα καταψύξῃ τὴν γλῶσσαν του; Ὄχι, δὲν εἶναι αὐτός. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἅγιος, ὁ ἀναμάρτητος, ὁ ὁποῖος ἔπιε μέχρι καὶ τῆς τελευταίας σταγόνος τὸ πικρὸ ποτήριον τοῦ ἑκουσίου πάθους. Καὶ τώρα, κρεμασμένος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὅπου ἡ ἀγάπῃ του δι' ἡμᾶς τὸν ὡδήγησε, μᾶς λέγει: «Διψῶ». Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν σύντομον αὐτὴν λέξιν κρύπτεται ὠκεανὸς θλίψεων καὶ πόνων βαθυτάτων, κόσμος ὁλόκληρος πόθων οὐρανίων.

«Διψῶ». Ἀπὸ τὴν ὥραν ποὺ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ ὑπερῶον, ὅπου ἐτέλεσε τὸν μυστικὸν Δεῖπνον, ὑπέφερε πολλά! Εἰς τὴν Γεθσημανῆ ὁ ἱδρὼς πηχτὸς «ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος» στάζει ἀπὸ τὸ ἅγιον μέτωπόν του καὶ καταβρέχει τὴν γῆν. Καὶ χωρὶς νὰ πίῃ οὐτε σταγόνα ὕδατος, παραδίδεται μετ' ὀλίγον εἰς τὸ φρικτὸν μαρτύριον, ποὺ τοῦ ἐπημύξανε τὴν δίψαν. Μὲ ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν ὑποδειγματικὴν ὑπομένει ὄχι μόνον τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τοὺς δαρμοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ τρομερὸν καὶ ἀπαίσιον φραγγέλωμα. Τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων εἶναι ὁλόκληρον καταπληγωμένον καὶ αἱμόφυρτον. Κρουνοὶ αἵματος ἐχουν χυθῆ ἀπὸ τὰς πληγάς, ποὺ εἶναι ἀνοικταὶ. Καὶ αὐτὴ ἡ ταλαιπωρία, αὐτὴ ἡ ροὴ τοῦ τιμίου αἵματος του, αὐξάνει τὴν δίψαν του. "Οταν δὲ μὲ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμου ἔφθασεν εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ἐκεῖ τὸ μαρτύριον κορυφοῦται καὶ οἱ πόνοι πολλαπλασιάζονται. Ἀπὸ τὰς πληγὰς ποὺ ἠνοίχθησαν ἐπὶ πλέον εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας καὶ τοὺς πόδας του, ἐξακολουθεῖ τὸ αἷμα νὰ χύνεται ἄφθονον. Καὶ ὁ ἀνεξίκακος Κύριος, φλογιζόμενος εἰς τὴν κάμινον τοῦ σκληροῦ μαρτυρίου του, δοκιμάζει δίψαν μαρτυρικήν. Ἡ φλόγωσις ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα τραύματα τὸν κατακαίει. Ὁ καυστικὸς ἥλιος τῆς ἀνοίξεως τὸν φλογίζει, γυμνὸν καθὼς τὸν εὑρίσκει ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν. Καὶ ὡς ὀστάτην χάριν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν περιστοιχίζαν εἰς τὰς τελευταίας του ἐκείνας στιγμὰς, ζητεῖ ὁ Κύριος ὀλίγον ὄδωρ. «Διψῶ», λέγει.

«Διψῶ». Ἀλλ' ἡ δίψα τοῦ Ἐσταυρωμένου ἔχει ἀρχίσει πολὺ προτήτερα. Ἐὰν τὸ σωματικὸν μαρτύριον τοῦ ἐπροκαλοῦσε δίψαν σωματικὴν τὴν ἁγίαν ὅμως ψυχὴν τοῦ ἐσταυρωμένου Κυρίου μας ἐφλόγιζε πολὺ περισσότερον μία ἄλλη δίψα, δίψα πνευματική. Εἶναι ἡ δίψα διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ θέλημα τοῦ ἐπουρανίου Πατρός. Εἶναι ὁ πόθος ὁ φλογερός, διὰ νὰ σωθῇ ἡ ἁμαρτωλὴ ἀνθρωπότης, νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ ἀμαρτήσας ἄνθρωπος. Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ σταυροῦ του στρέφει τὴν σκέψιν του πρὸς τὸ παρελθόν. Βλέπει τὰς ψυχὰς ἐκείνων, ποὺ ἔζησαν προτοῦ αὐτὸς νὰ θυσιασθῇ, τὰς ψυχὰς ποὺ εὑρίσκονται τώρα εἰς τὸν ἅδην. Καὶ θέλει καὶ ποθεῖ καὶ διψᾶ νὰ πορευθῇ πρὸς αὐτάς, νὰ φέρῃ τὸ χαρμόσυνον μήνυμα τῆς σωτηρίας, νὰ τὰς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν αἰωνίαν καταδίκην καὶ, ἀντιστάμενος, νὰ τὰς συναναστήσῃ.

«Διψῶ». Ἀπὸ τὸν σταυρόν του ἀτενίζει καὶ πρὸς τὸ μέλλον καὶ βλέπει ἄλλας ψυχάς, τὰς ὁποίας ἦλθε καὶ αὐτὰς νὰ σώσῃ, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι τοῦ στρέφουν τὰ νῶτα καὶ φεύγουν μακρὰν τοῦ σταυροῦ του. «Διψῶ», φωνάζει πρὸς αὐτάς, διψῶ τὴν σωτηρίαν σας. Ἀλλά, ἀλλοίμονον! Αἱ ψυχαὶ αὐταὶ ἀσυγκίνητοι συνεχίζουν τὸν δρόμον τῆς ἀποστασίας καὶ ἀντὶ ὕδατος δροσεροῦ προσφέρουν τὸ ὄξος τῆς ἀδιαφορίας καὶ περιφρονήσεως. Καὶ ὁ ἀνεξίκακος Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ λέγῃ «διψῶ». «Διψῶ» νὰ ἴδω τοὺς ἁμαρτωλοὺς νὰ μετανοοῦν καὶ νὰ προσφεύγουν εἰς τὸν σταυρόν μου διὰ νὰ μὲ εὕρουν φιλάνθρωπον σωτῆρα καὶ λυτρωτήν. «Διψῶ» διὰ τὰς μάζας τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ κοντά μου καὶ πλανῶνται. «Διψῶ» δι' ἐκείνους, ποὺ δὲν ἐφωτίσθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ δὲν κατηυγάσθησαν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς μου. «Διψῶ» διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀπογοητευμένων, ποὺ δὲν ἔρχονται κοντά μου νὰ τὰς παρηγορήσω.

«Διψῶ» νὰ ἴδω τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν πολύτιμον θησαυρὸν τῶν πιστῶν, νὰ γίνῃ κτῆμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

«Διψῶ» νὰ ἴδω τοὺς πιστοὺς ὀπαδούς μου νὰ γίνωνται εὐσεβέστεροι, νὰ μὲ ἀγαποῦν βαθύτερον, νὰ μὲ ὑπακούουν προθυμότερον, νὰ προάγωνται περισσότερον.

«Διψῶ» νὰ λείψουν αἱ αἱρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, καὶ ἡ Ἐκκλησία μου νὰ ἑνωθῇ εἰς «μίαν ποίμνην ὑπὸ ἕνα ποιμένα». «Διψῶ» νὰ καταπαύσουν οἱ πόλεμοι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν γῆν. «Διψῶ» νὰ ἴδω ὅλους νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

«Διψῶ». Δόστε μου, λοιπόν, σεῖς μάλιστα οἱ πιστοὶ ὀπαδοί μου, δόστε μου νὰ πίω. Ἱκανοποιήσατέ μου τὴν δίψαν αὐτήν. "Οταν θὰ ἔλθω καὶ πάλιν διὰ νὰ κρίνω τὴν οἰκουμένην, θὰ τὸ ἐνθυμηθῶ καὶ θὰ σᾶς ἀνταμείψω πλουσίως. Θὰ σᾶς εἴπω τότε: Εὐλογημένοι σεῖς, οἱ ὁποῖοι μὲ πολλὴν προθυμίαν ἐσπεύσατε νὰ ἱκανοποιήσετε τὴν δίψαν μου, μὲ ἐποτίσατε μὲ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης σας, μὲ ἐδροσίσατε μὲ τὰς πράξεις τῆς εὐλαβείας σας, μὲ ἀνεκουφίσατε, μὲ ἀνεψύξατε. «Ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με».

Ἐσταυρωμένε Λυτρωτά! Πόσην ἀχαριστίαν καὶ ἀγνωμοσύνην ἐδείξαμεν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ἀγαθότητά σου. Εἰς τὴν ὥραν τοῦ φρικτοῦ μαρτυρίου σου, ὅταν εἶπες «Διψῶ», ἡ ἁμαρτωλὴ ἀνθρωπότης σὲ ἐπότισε μὲ τὸ ὄξος. "Οπως καὶ τώρα, δυστυχῶς, μεγάλο μέρος ἀνθρώπων σὲ ποτίζει μὲ τὴν πικρίαν τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς περιφρονήσεως, τὴν ὁποίαν δεικνύει πρὸς σέ, τὸν φιλάνθρωπον Σωτῆρα. Ἀλλά, Κύριε, μὴ ἀφήσῃς κανένα ἀπὸ ἡμᾶς νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν παράταξιν ἐκείνων, ποὺ σὲ περιφρονοῦν καὶ σὲ πικραίνουν καὶ σὲ λυποῦν. Ἀξίωσέ μας νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐκλεκτῶν σου, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν δίψαν σου διὰ τὴν σωτηρίαν των σοῦ προσφέρουν τὴν ὁλόψυχον πίστιν των καὶ τὴν ὁλόθερμον ἀγάπην των καὶ τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην των. Δόσε, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα τὸ Ἔθνος μας ὁλόκληρον μένῃ πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον εἰς σέ, τὸν πολυεύσπλαγχνον Σωτῆρα μας. Κάμε, Κύριε, ὥστε καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος νὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ Κύριον καὶ Θεόν της καὶ νὰ σὲ προσκυνῇ καὶ λατρεύῃ ὡς Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Χ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρίγκηψ Φίλιππος ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τελευταίως τοὺς Βρετανικοὺς ἀγῶνας ἀνεμοπορίας, ἐφωτογραφήθη μὲ μίαν ὁμάδα παιδιῶν, ποὺ κατεσκεύασαν τὸ ἀνεμόπτερόν των «Μὴν» καὶ μὲ τὸν τεχνικόν των σύμβουλον.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΜΟΙΡΑΛΙ ΠΡΟΕΚΛΗΘΗ ΑΠΟ ΤΥΧΑΙΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ Ἢ ΕΜΠΡΗΣΜΟΝ;

Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα τὴν νύκτα τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν εἰς θέσιν Βαρνό τῆς περιφερείας Μοιραλι, ἀπετέφρωσε δασικὴν ἔκτασιν ἀνω τῶν 500 στρεμμάτων 10 πῦρ ἐτέθη προφανῶς ὑπὸ ἀγνώστων μέχρι στιγμῆς κτηνοτρόφων, τῶν ὁποίων οἱ διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ποιμνίων των ἀγροὶ γειτνιάζουν μὲ τὴν ἀνωτέρω δασικὴν ἔκτασιν. Την υποψιαν ὅτι τὸ πῦρ δὲν προῆλθεν ἐξ ἀπροσεξίας τινος, ἀλλὰ σκοπιμως ἐτεθη ὑπὸ ἑνὸς ἢ πλειόνων κτηνοτρόφων, ἐνισχύει καὶ ἡ ἀποκαλυπτικὴ δήλωσις ἑνὸς κατοίκου γειτονικοῦ χωρίου ὅστις τὴν ὥραν ἐκείνην τῆς ἐνάρξεως τῆς πυρκαϊᾶς ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἶδεν, εἶπεν, αἰφνιδίως εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ τοῦ ὄρους νὰ ἀναπτῇ μία πυρά, καὶ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ ἑτέρα εἰς τι σημεῖον ὀλίγα μόνον μέτρα ἀπέχον ἐξ αὐτῆς. Πρῶτος ἔσπευσεν εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς χωροφυλακῆς κ. Καρμογιάννης ἀκολουθούμενος ὑπὸ δύο—τριῶν Χωροφυλάκων οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς μὲ αὐτοθυσίαν. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν τόπον τοῦ πυρὸς προσέτρεξαν πολλοὶ κάτοικοι καὶ ὁμὰς ἐκ 15 περίπου ἀτόμων ἐκ τῆς κοινότητος Μοίραλι, οἱ ὁποῖοι ὅμως παρὰ τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταστείλουν τὸ πῦρ διότι οἱ φλόγες λόγῳ τοῦ πνέοντος ἰσχυροῦ ἀνέμου ἦσαν τεράστιαι καὶ ἡ καταπολέμησίς των εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἦτο ἐπικίνδυνος. Τὸ πῦρ τελικῶς κατεσβέσθη κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας χάρις καὶ εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἑβδομήκοντα περίπου στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε τὸ ΚΕΤΕΣ κατόπιν τηλεφωνικῆς εἰδοποιήσεως.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

Τὸ ἀσθενὲς φῦλον ἰσχυροποιεῖται

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ Η ΕΡΓΑΣΙΑ: ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΣΟΝ ΤΗΣ

Τοῦ κ. Σοφοκλῆ Κολαΐτη

Θαυμάζουμε τὴν γυναῖκα ποὺ ἐργάζεται. Στὴν Τράπεζα, στὸ δημόσιο ἢ ἰδιωτικὸ γραφεῖο, στὸ ἐργοστάσιο, στὸ χωράφι, τὴν γυναῖκα ἐπιστήμονα, ἐπαγγελματία. Τὴν γυναῖκα γιατρό, ὀδοντογιατρό, μηχανικό, οἰκονομολόγο, καθηγήτρια δασκάλα, ὑπάλληλο, ἐργάτρια. Δὲν ἀποκρύπτουμε μὰ κάποια ἰδιαίτερη συμπάθεια στὶς πολυπληθεῖς καὶ χαριτωμένες κομμώτριες. Προσοδοφόρο στ' ἀλήθεια ἐπάγγελμα ὁ καλλωπισμὸς τῆς γυναικείας κόμης. Ἐπάγγελμα τῆς ἐποχῆς μας μὲ καλὲς στὸ μέλλον προοπτικὲς.

Κι' εἶναι πολλὲς οἱ ἐργαζόμενες γυναῖκες. Πράγματι, ἡ θέση τῆς σημερινῆς Ἑλληνίδας δὲν εἶναι μονάχα στὸ σπίτι. Ἡ χειραφέτησή της, τῆς ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ ἐργάζεται. Πλάϊ στὸν ἄνδρα νὰ προσφέρῃ τὶς πνευματικὲς καὶ χειρωνακτικές της δυνάμεις σ' ἕνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα.

Τὴν ἐργασία στὴν γυναῖκα τὴν ὑπαγόρευσε κατ' ἀρχὴν ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος. Ηὐξημένες οἱ ἀνάγκες τῆς σημαρινῆς ζωῆς, ἐπέβαλαν τὴν συμμετοχὴ της στὴν ἐργασία. Δὲν ἦταν ὅμως μόνον αὐτό. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἀξιοθαυμάστων ἱκανοτήτων της, ὑπῆρξεν ἕνας σοβαρὸς παράγων, ποὺ συνηγόρησε νὰ πάρῃ ἡ γυναῖκα τὴ θέση της στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Ἡ ἐργασία ὄχι μονάχα δὲν ἀφαιρεῖ ἀλλὰ προσθέτει στὴν προσώπηκότητα τῆς γυναίκας. Τὴν κάνει μιὰ ὁλοκληρωμένη γυναῖκα.

Γι' αὐτὸ καὶ δὲν συμμεριζόμαστε τὴν ἄποψη ὡρισμένων, ὅτι ἡ θέση της εἶναι ἀποκλειστικὰ στὸ σπίτι. Καὶ σκέφτονται ξεπερασμένα μερικοί, ποὺ ἐμμένουν στὶς παλαιὲς ἀντιλήψεις. Ἡ θέση της, λένε ἀπροκάλυπτα, εἶναι στὴν κουζίνα, στὴ σκάφη, στὴν ἀναπαραγωγὴ τοῦ ἀνθρώπινου εἴδους καὶ στὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν. Ἀναχρονιστικὴ δίχως ἄλλο ἀντίληψη, χωρὶς λογικὸ ἔρεισμα. Ἀλλὰ τί ἐμποδίζει τὴν γυναῖκα μετὰ τὴν δουλειὰ νὰ εἶναι μιὰ ζηλευτὴ νοικοκυρὰ καὶ μιὰ στοργικὴ μητέρα;

Ἡ χειραφέτηση ὅμως τῆς γυναίκας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας καὶ γενικώτερα τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπτύξῃ τὴ προσώπηκότητά της, τὴν ἔκαμε ν' ἀποκτήσῃ κι' ἄλλα δικαιώματα ποὺ ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὴν γνώμη μας μὲ ἐλατώματα καθόλου σ' ἐμᾶς συμπαθῆ, ποὺ μειώνουν τὴν γοητεία τῆς γυναίκας καὶ ἀφαιροῦν κάτι ἀπὸ τὴν παρθενικότητά της.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ χαρακτηριοθῆ ὁ ὑπογράφων τούτη τὴ στήλη ὀπισθοδρομικὸς. Ἴσως καὶ πῶς ἔχασε τὸ λεωφορεῖο τῆς... ἐκπληκτικῆς ἐποχῆς μας. Ἂς τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ περιαυτολογήσῃ, δίχως νὰ θεωρηθῆ ἔπαρση. Ὄχι μονάχα δὲν ἔχει καθυστερημένες ἀντιλήψεις, ἀλλὰ ταξιδεύει στὸ ἴδιο λεωφορεῖο ποὺ τρέχει μέ... ὑπερβολικὴ ταχύτητα. Φοβᾶται ὅμως, γιατὶ ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης ἐγκυμονεῖ κινδύνους! Γι' αὐτὸ καὶ θέλει νὰ βλέπει τὴν σημερινὴ Ἑλληνίδα κομψή, γοητευτική, ἐλκυστικὴ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα γυναῖκα!

Γράφοντας τοῦτες τὶς γραμμὲς δὲν ἠθικολογοῦμε. Σκιαγραφοῦμε τὴν γυναῖκα ὅπως τὴν ἀντικρύζουμε καὶ τὴν ζοῦμε στὴν ἐποχή μας. Δὲν παιδεύουμε ὅμως νὰ διαπιστώνουμε μιὰ κάποια ἀλλαγὴ στὸ φύλον! Μιὰ τάση ἰσχυροποιήσεως τοῦ «ἀσθενοῦς» φύλου, ὅπως συνηθίσαμε νὰ λέμε. Ὡστόσο ἡ ἰσχυροποίηση αὐτή, δὲν ἐμποδίζει διόλου τὴν γυναῖκα νὰ δημιουργῆ αἰσθηματικοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ «ἕτερον φύλον» τὸ ἐκ φύσεως ἰσχυρό! Εὐλογία θεοῦ εἶναι ὁ ἔρωτας καὶ δίχως αὐτὸν ἡ ζωὴ θὰ ἦταν ἄδεια. Οὔτε τὰ διαπλανητικὰ ταξείδια, οὔτε ὁ μηχανικὸς πολιτισμός μας μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε ν' ἀγαπᾶ καὶ ν' ἀγαπιέται.

Ἡ σημερινὴ λοιπὸν γυναῖκα ἐρωτεύεται ὅπως καὶ σ' ἄλλες ἐποχές. Ὅμως ἐδῶ χρειάζεται ἕνας διαχωρισμός. Τότε τὰ ἐρωτικὰ βέλη ἐξακοντίζονταν ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸ φύλον, τώρα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Ἡ γυναῖκα πῆρε τὴν πρωτοβουλία τῆς ἔδωσαν τὰ σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας, (τὸ τηλέφωνο ποὺ τῆς παρέχει ἀνωνυμία)! Τότε ὅταν ὑπῆρχε ἀνταπόκριση, ὁ ἔρωτας γινόταν φλογερὸς καὶ δημιουργικός, τώρα φουντώνει ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ ὑπόσχεση τοῦ γάμου καὶ ἡ καλὴ ἀποκατάσταση.

Τὴν σημερινὴ Ἑλληνίδα ἐνδιαφέρει ὁ γάμος. Κι' εἶναι εὔλογη ἡ ἐπιδίωξή της αὐτή. Ἄλλωστε αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς κάθε γυναίκας. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἁπλό. Εἶναι πρόβλημα δυσεπίλυτο στὴν ἐποχή μας ὁ γάμος. Ὁ θεσμὸς τῆς προίκας ποὺ ἔχει καθιερωθῆ στὸ τόπο μας ἀπὸ παλαιά, εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο στὴν συνένωση τῶν δύο φύλων. Ἡ κατάργησή του ἐπιβάλλεται. Ἀλλὰ νὰ καταργηθῆ ὅταν λέμε εἶναι σχῆμα λόγου. Καὶ μάλιστα σχῆμα ὀξύμωρον! Εἶναι σὰν νὰ λέμε μὴν παντρεύεσθε.... Γιατὶ ἡ προῖκα εἶναι δημιούργημα τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν ποὺ ζοῦμε. Καὶ ἡ ζωὴ σήμερα ἔχει ἀπαιτήσεις, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ τὰ σημερινὰ μισθολογικὰ δεδόμενα.

Μιὰ λύσις εἶναι ἡ συμμετοχὴ καὶ τῆς γυναίκας στὴν ἐργασία, Ἔτσι ἐνισχύεται τὸ οἰκογενειακὸ εἰσόδημα κι' ὁ γάμος εἶναι ἐφικτὸς χωρὶς νὰ τίθεται πλέον ζήτημα προίκας. Νὰ λοιπόν, γιατὶ θαυμάζω τὴν γυναῖκα ποὺ ἐργάζεται. Κι' ἔχω νομίζω ὅλο τὸ δίκιο μὲ τὸ μέρος μου.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ἀνταπ.). Χάρις εἰς τὰ νέα μηχανικὰ μέσα ἐπιλογῆς, τὰ ἐγκατασταθέντα καὶ χρησιμοποιούμενα ἤδη πειραματικῶς εἰς τὴν Σκύδραν, τὰ τυποποιημένα καὶ συσκευασμένα ἑλληνικὰ ροδάκινα, ἐσημείωσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἀγοράν τοῦ Μονάχου. Ταῦτα, κατὰ τὰς ληφθείσας ἐκεῖθεν πληροφορίας, ἐπωλήθησαν εἰς τιμὴν κατὰ 35 λεπτὰ κατὰ κιλόν, μεγαλυτέραν τῆς τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν ροδακίνων.

Τοῦτο ἀποβαίνει εἰς ὄφελος καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν φρουτοπαραγωγῶν μας. Καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μέριμνα καὶ ἡ προστασία τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοὺς φρουτοπαραγωγοὺς, ὅπως καὶ δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὺς ἀγρότας ἰδιαιτέρως, εἶναι συνεχής, ἀμέριστος καὶ ὁλόπλευρος, ἐξασφαλίζουσα ὠφελήματα σημαντικώτατα δι' αὐτούς.

****

Ἡ ἀξιοπρεπὴς καὶ ὑπερήφανος ἀπάντησις τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ πρὸς τὰς ἀπειλὰς τοῦ Ρώσσου ἡγέτου, περὶ καταστροφῆς τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπησχόλησε καὶ τὸν τύπον τῆς Οὐραγουάης.

Αἱ ἐφημερίδες ἐχαρακτήρισαν ὡς θάναυσον τὴν ἀπειλὴν τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Μία ἐξ αὐτῶν, ἡ ἐφημερὶς «ΕΛΠΑΪΣ» εἰς σχετικὸν σχόλιόν της γράφει:

«Ὁ τόνος τοῦ Χίτλερ εἶναι ὁ χρησιμοποιούμενος ἤδη ὑπὸ τοῦ Νικήτα Κροῦστσεφ διὰ νὰ ἀπειλήσῃ τὰς δυτικὰς δημοκρατίας. Σχεδὸν αἱ αὐταὶ λέξεις καὶ ὁ αὐτὸς φανφαρονισμός. Ὁ πρῶτος — ὁ Χίτλερ — ἐπίστευσεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ στόλου, τῶν τάνκς καὶ τῶν ἀεροπλάνων του. Ὁ Κροῦστσεφ εἰς τὴν εὐχέρειάν του τοῦ νὰ πιέσῃ τὸ ἀτομικὸν κουμπί. Ὁ ναζιστὴς δικτάτωρ ὑπετίμησεν, ὅπως καὶ ὁ Νικήτα ἤδη, τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα, ὁ ὁποῖος διαδραματίζει βασικὸν ρόλον. Διότι ὁ ἄνθρωπος τῆς Δύσεως θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐλευθερίαν του».

Εἰς ἕτερον σχόλιόν της ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ: «Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς ἠδυνήθη καὶ ἠθέλησε εἰς θεσιν νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν εἰς τὸν φανφαρονισμόν. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐστράφη τώρα κατὰ τῶν ἠρωϊκῶν ἐλειπίων, ἀφοῦ δὲν τοῦ ἀπέμεινε χώρα χωρὶς νὰ τὴν ἔχῃ ἀπειλήσῃ».

Ἡ ἐφημερὶς «Φιλελεύθερος» τῆς Λευκωσίας εἰς εἰδικὸν δημοσίευμά της ὑπογραμμίζει τὴν συνεισφορὰν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Θεατρικῆς Ἀναπτύξεως Κύπρου. Ἡ συνεισφορὰ αὕτη συνίσταται ἐξ ἑνὸς χρηματικοῦ ποσοῦ 5.000 λιρῶν.

Ἡ διευθύνουσα σύμβουλος τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ κ. Λία Τσεριώτου ἐπραγματοποίησεν ταξίδιον εἰς τὴν Ἑλλάδα προκειμένου νὰ ἐκθέσῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους τῶν Ἀθηνῶν τὴν σημασίαν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Θεατρικῆς Ἀναπτύξεως Κύπρου Καλλιτεχνικῆς πρωτοβουλίας.

Ἀποτέλεσμα τοῦ ταξιδίου τούτου—καταλήγει ἡ ἐφημερίς— ὑπῆρξεν ἡ πλήρης ἀναγνώρισις ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς σπουδαιότητος καὶ σοβαρότητος τῶν σκοπῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ καὶ ἡ συνεισφορὰ αὐτῆς ἐκ 5.000 λιρῶν.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν, συνετελέσθη τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἀξιόλογος πρόοδος. Πρῶτο ὀφείλεται εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐποικοδομιτικὴν συνεργασίαν λαοῦ καὶ κυβερνήσεως. Μὲ ὑπόβαθρον τὴν δημοσιονομικὴν καὶ νομισματικὴν σταθερότητα, ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως τῶν τεραστίων δημοσίων ἐπενδύσεων, ἐπέτυχε τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος καὶ τὴν ἄνοδον τῆς γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Τὸ 1957 πρῶτον ἔτος λειτουργίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ διέθεσεν ὑπὲρ αὐτῶν ποσὸν 515 ἑκατ. δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 200 μετεβιβάσθησαν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας πρὸς ἐκτέλεσιν Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων. Τὸ 1958 αἱ πιστώσεις ὑπερέβησαν τὰ 700 ἑκατ. δραχμῶν καὶ τὸ 1959 ἔφθασαν τὰ 900. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐχορηγήθη ἕκτακτος ἐνίσχυσις ἐξ 100 ἑκατομμυρίων ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κατὰ τὴν τριετίαν 1957 59 χάρις εἰς τὰ ὡς ἄνω χορηγηθέντα ποσὰ ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας 11.154 ἔργα ἀξίας 982.689.

Πέραν τούτων ἡ κυβέρνησις ἐνεθάρρυνε τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων χρηματοδοτήσασα ταῦτα ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐφαρμόσασα τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοβοηθείας διὰ τῆς ἀπασχολήσεως τῶν κατοίκων εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ κυβέρνησις διέθεσε μέχρι τοῦ 1959 πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν.

Μὲ τὴν ἄσκησιν τῆς φιλοπρωτοβουλίας πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀλῆψιν ὅλων εὐεργετικῶν διὰ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν μέτρων, ἀρώντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἀγροτικῶν ἔργων, ἰδίως ἀρδευτικῶν, γεωβελτιωτικῶν ἔργων, τὴν ἄσκησιν πολιτικῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλίσεως κλπ., οἱ ἀγρόται πληθυσμοὶ τῆς χώρας κατέστησαν κανοὶ ὥστε τὸ οἰκογενειακὸν εἰσόδημα νὰ βελτιωθῆ καὶ αἱ συνθῆκαι διαβιώσεώς των νὰ καλλι